

Ann.	Pres.	C.	N.
189	I	3	15.

La mit de Madal.

Acte de Terce.

Handwritten text, possibly a signature or name, written in a cursive script. The text is underlined and appears to be "L. J. ...".

Handwritten text, possibly a signature or name, written in a cursive script. The text is underlined and appears to be "L. J. ...".

Acte 7° Tercer

La mateixa decoració

Escena 1^a

Magnés pensativa

Encara no ha tornat l'avi!

Demanaba ab tal afany

si sabia hont era l'pare

casi ha ourtit estorcat.

Y ni l'un ni l'altre tornan.
Que passa? Que deu passa?
No es tristesa... mes encara...
Y així si mi m'ha fet molt estrany!
Lo pare ab la cara fera
y ni tant sols m'ha parlat
ell, que sempre carinyós
me parla ab afecte gran
Per mes que dom al Desembre
deus recordar los seus anys
l'avi iurt. Ja que en Pepet
també iurti a n'ell buscar,
ni deixa temps perquè pugui
ab lo seu pare parlar.
Que passa? Que passa aquí?

Escena 2^a

Ignés - Manuel.

Ma = ¿ en barcos que no ha tornat?

Ign = No pas encara....

Ma = ¿ En Pepet?

Ign = No se l'ha vist

Ma = Que es estrany!

Ign = Que hi ha de nou?

Ma = (Ensismismat.)

Tot lo poble

¿ pot dir que he atravesat

¿ no l'he vist

Ign = Mes que passat?

Ma = (Ensismismat.)

La promesa cumplirà?

En Carlos no pot faltarme -

Després de haver molt lluytat

he dominat en son pit

la ven que estava cridant

Ventjansa! ... Ell m'ha promès

Ma: Mes ha surtit; No ha tornat!

Mg: Las onse y mitja cercan

(se sent lo toch de missa.)

Lo primé toch de la missa

ven que no hi heí equivocot

perque a las dotse comensa

en punt la missa del gall

Ma: Es l'hora de la fugida

cuant tot lo poble hi serón

(op.)

Pobre Andreu: tu ja ets al cel
tu també l'has perdonat.

Jg = Y quant me tarda que a salvo
s trobi ja el general.

Ma = Ignies tu també desitjas
que ell se salvi. No es meritat?

Jg = Y qui aquet desitj no tindria
tenint un cor ben cristià?

A mes jo ab doble motiu
avi, dech alimentat

perque el que amparo no demana

es un home desgraciad

y es lo pare de n Pepet

de n Pepet... que estimo tant

Ma = Lo estimas molt?

Jg = Si l'estimo....

Primé y darré amor serà!

• vindrà ab ell un altre net
que si vostè l' amaria tant
com jo, si això fos possible...
mes tant com jo no ho es pas,

Ma = Edat ditxosa que ignora
lo que es en lo mon, pensar!

• Perque m' parla ab un accent
tant de tristesa impregnat?

Avi... avi... Que li passa?

No m' estima com avans?

Supreix y calla... No puch
no podria consolal?

Ma = Tranquilisat!... Tranquilisat!

(ap.)

En corlos fora capàs!...

La inquietut no m' deixa viure.

Sortiré

(s' alça y s' dirigeix a la porta.)

Se n' vol tornaí?

Ag =

Ma: Ja vindré, no tinguis ansia.

Ag = Que deu passi? No ho de pas

(se n' va Manuel.)

3ª escena

Anton.

Ignés oi poch ~~Anton~~ Andreu.

Ag = En va busco... no imagino.....

si mes de aquest perill gran

que à n'ell l'estai amenant
algo hi hai que jo no atino

Im =

(sortint)

Sap si falta molt encara
per las dotse?

Mg =

No; molt poch.

No ha sentit lo primer toch
de la missa que han dot ora

Int =

(ap.)

Esperó, sufri el torment. --
Que tarda el temps a passi?

(se asenta)

Carlos tu deus perdoná. --

(Recordant)

Que gran fou del vell lo acci

Mg =

Que Den lo porti á bon port.

Ant = Vivim per sufrir y res mes.
(act.)

Del teu oncle Andriú
conservas tu cap recort?

Fig = Cap recort! No son despulls
estimansa l que jo sento,
y al oncle me l represento
sens haber de tema bolla.
sempre aqui l seu recort duch
(Penyalant lo cor.)

Es igual com l han pintat
que está molt ben retratat.
Guaitiu; es ell mateix
(Per lo retrato.)

Ant Vol mirar...
(aparta la vista.)

No puch.

Quant la nova fou donada

d' aquella mort espantosa...

gg: Hi hagué una escena horrorosa
que entristeix fins a recordarla.

L'avi caigué anonadat,

lo dolor feu d'ell sa presa

y sempre ab nova feresa

era l' seu cor destruyt.

En mitj de la fosca nit

ab ven pel dolor tramida

criada ; Deuli la vida!

y lo pló anfegaba l' crit

y ell veya sa imatge anada

al pobre Andreu de sauch ple

anton

(Gwaitant a ~~Andreu~~.)

Mes Deu meu! que té vosté!

li veig la cara afinada

Agnes, si tu coneixias

al que se veje obligout

si mortarlo, y destrouat

deixa don cor, que farias?

Ag = No desitjo saber no

qui tan gran dol nos porta,

lo meu cor sob sap aymoi,

y l'odió m' fa molta pó.

An = L'odiarias?

Ag = Pobre Andreu!

Lo nostre perdi ja té

qui l' mata... res mes no sé

Que també l' perdori Deu!

(se deixa caurer en l'ou

taula apoyat lo cap en
lo bras.)

Ant = Que també Deu lo perdoni!

- (Pausa - se sent llamadas.)

Ag = Que es així?

Ant = Toth de llamada

Sent l'hora tant avançada
; que estrany que aquest toth
resoni!

Ag = Que hi deu habè!

Ant = Que veia?

Ag = Sent tant tant

Ant = Prop mitja nit.

(Van al foro com per
escoltar millor.)

=

Decena de 17^{an}

Dit y Juanet.

(Anton s'acosta a la finestra
y als dos passos se topa
ab Juanet que baixa
correns la escala ab lo
fusell y lo correatge.)

Fort que no estava adormit

(Veyont)

; Deu del cel! Vostè!

Yi!

Oh!

(a Juanet li can lo

fusell y conreatje;

tots se quedan clavats

en lo puesto guaytarse

un moment.)

Ina = Figuris que no he vist res....

y que no l' conech siquera,

mes traspasi la frontera

(Baix a Anton)

que está aqui, perillós es.

An = Sempre fidel m' has sigut

que m' venquis es imposible.

Ina = Los lo pensarho, es horrible

ans que dir res, quedo mut.

Durant molts anys, acullida

dins sa casa jo he trobat

yl lo sen ja m' ha donat

y junts hem passat la vida.

An = Per xó tinch en tu confiança;
que molt bé t' coneck a tu

Ina = Estoi de mi ben regii?

An = Si.

Ina = Donchs valor y esperansa
(ap. a Anton.)

A casa del fusellat!
(a Anton.)

Pap hont es?

An = Si.

Ina = Jo l' he dit -
Mes sen saber...

An = Jo he sentit

Amparan l' desgraciat

(se sent lo tock de lla
madda.)

Iua = Ja no m' puch aturam mes
que m' crida l' toch de llamada

An = Juanet.

(Juanet li don la mà con
mogut, després surt aixu

gantse b' ells ob la mà.
Es una mà honrada.

(Surt Juanet.)

=

Escena 2^a

=
Ignés - Anton.

=

Ig = No he hoi por.

An = No temis res.

(concentrat)

Lo bé que a la terra fem

sempre recompensa n' val:

(ap.)

Quant a la terra hem fet mal

també el mal que hem fet paguem

(alt.)

Adact hi ha una cambra?

Ag = Si.

ant = Donchs oi n' ella pasare.

(ap.)

Al menos no ventiré

si parlan d' ell y de mi.

Ag = Al fondo del corredí...

Deixa la cambra y primera

potser mal?

An = De cap manera

No m' vindrà cap mal d'això.

(Agnes li dona un llum,

Anton li pren y s' queda
guaitant
un moment ~~guaitant~~

Lo retrato de Andreu;

despres puja la escala

ensimismat.)

=

Cena f^a/_{II}

=

Agnes - Manuel - Carlos.

=

Ma = Per fi t'he trobat! Per fi!

Ag = Gracias a Deu que aquí venen.

Ma: Que hi ha?

Ag: Que ora s'ha trobat

ab lo soldat; mes no temian

Ma: Vols dir?

Ag: Està molt segur

que l'assistent no l'pot vendre

Ma: Tant millor; ves lo capot

de mari; per la disfresa

ovregla; l'hora s'ha acostat.

Ag: Ho passat a l'altra persona

la de dact. Ho ho demanat

Ma: (ap.)

Per no senti la conversa.

(Agnes se n'irà per la
dreta.)

Docena 7as/₁₁

Manuel - Carlos.

=

Car: Doucho m' ha buscat molt? Demia

Ma: Si Carlos, si: y era fera

la porz que m' has fet senti:

de tu rock sortit darrera.

Y en voi he seguit tot lo poble

sem poguer trobar la petra

del pas ten. Hont has anat?

Car: Llum d'aquí: seguint l'arena

de la costa en busca d'aire

que refredés las bullentas

ideas que m' an begaban;

que apacigués la tempesta

que bramaba aquí, terrible.

Ma = ¿ no has dirigit al temple

ls tem passos: allí troba

l'home consel i sas penas.

Encara no estàs calmat?

¿ has olvidat de que cego

la venjança.

Bar = Pare, pare!

no m' recordi aquella escena.

Contra vostè: jo: mal fill...

Ma = L' teu pare te perdona

y no per ço menys t' aprecia

¿ i també dem perdono.

Bar = Li he dit que d'aquesta terra

à las dotse sortiria,

y cumpiria la promesa

Ma: Recordas bé l' que hem parlat?

Car: I serà al pen de la lletra

L' segon lo ^{divia} demsi a França

Ma: Ja ho tens...?

Car: Lo llant espera

segons sigui la senyal
atracaorà cap a terra

o bé es avisant lo cami

aquí al pen de la finestra

Ma: La oenya?

Car: L' xisclé del oliva

que a ningú semblarà oenya.

Mes vostè com ha oertit?

No sap que ven a Desembre

y que ab los seus anys---

Genia

Carlos.

Bar: Ja res no deu temera.

ma L'avisaré que s'acosta
l'hora que ab afany espera.

(Vá a pujar la escala y
torna.)

Carlos, un altre vegada
deix que t'pare t' dirigeixia
sa veu sempre carinyosa
sempre per tu d'amor plena

Si encara dintre del cor
un bri de venjansa t' queda,

Carlos, arranca'l del pit

y lluny de tu aquet bri lleva.

No t'estroinji que t'impliqui

fill men ab tanta insistencia.
No veus que l' alé del temps
blanch ha fet lo cabell negre
y que al pes de los molts anys
lo cos mon cap a la terra
ja s' d'oblega, perque hi hoi
ai n' allí una tomba oberta
que s' restos del pobre vell,
per cubrits per sempre espera.
Al pen de la tomba l'home
ven ai Deu, ai Deu que pes
lo s' y dolent de la vida
y que don còstich ó premia
allí l' crit de la venjantra
que s' alba del cor, ó sufega
y del perdó que hem donat

ai Deu ve n' fci una ofrenda.

No voldria que l' temps de vida

que ai n' al teu pare li queda

sigui amargat

Car = No, no, pare,

si salvarai. La promesa

l' he fet i s' ha de cumpli

i ben prest sera completa

(Puja si daet Manuel.)

Docena $\frac{1}{2}$

=
Bivlos.

Se salvará o salvará...

A fel fugi estich resolt

ja que oircis lo pare ho vol-

y lo que vol ell, será.

Bue tarda la mitja nit!

Ara el temps m'ida no té.

Quant las dotse ventiré!

Quant d'aquí o hauré fugit

Bue fos lluny! ben lluny voldria

lluny... que el mar nos separe;

que oircins podré d'ell may mes,

ni vos parlan ventiris.

(Aguayta el retrato y

agafa antes lo lluny)

Pobre Andreu! 7 estimaba

y de tu guardo el recort,

riu t'animaba, t'ploro mort....

Quin fi tant trist t'esperaba?

Mort! Fusellat en la edat

de juvenut y esperansa!

(Baixant ràpid deixant

lo llum a la taula.)

Si: Si! Que se n' vagi a França

Que de n' vagi ben aviat!!

De cema 9^a

Carlo e Agnès

(Francia dim.)

No vent?

Bar = Quin es?

Ag = (Espantada.)

Ah!

Bar = Quin espant!

(Ab dubura.)

¿Has esglayat? Pobre Agnès.

Ag = La writout....

Bar = No tenis res.

¿que vols?

Ag = Que estant picant.

Seré en Pepet. Bon tenia

la clan.

Bar = Ves dins. Vaig a obri

Pepet?

Ag = Ven com es ell?

Bar =

Si.

1g = Bone pasor. Verge Maria!

(de n'vã.)

○
○ scena 10^a

Bárlos - Pepet.

Bar = Al seu pare ha vist?

Pep = Ja ve'...

Bar = Que acabem de enrahonar.

(P'asenta)

Pep = Lo poble m' ha fet rola,

per si el trobabo a vosté.

Bar = Que n'ell dech parlarli... si...

Pep = Ja tot estoi disposat

per la fugida. Guardat
lo que font quedaria aqui.

(senyala al cor.)

Fins vosté per ell o esposa
que aixins lo salva milló.

Car = No la acompanyo jo.....
i ho modificat la cosa

Pep = (temor.)

No es? .....

Car = Per xò no temi res,

Non mavi de ma confiança

al seu pare diria si França

Joé per ell no puch fer mes

Pep = Grans motius deu tenir ara

cuant aixis obra vosté,

y agrahit.....

Car = (Albansre)

Entenqui bé
que oixó no ho foig pe l seu pare.

Pep = Carlos! ... Bom?

Car = No hi há motiu
de por; no. Será salvada
sa vida. Esta matizada
arrivará á França viu.

Pep = Las paraulas me fan mal!
Y quin misteri es aquest?

Car = No l vulgui dote, Pepet

Pep = Si

Car = No ho vulguis que mes val.

Pep = Sap que l duple m' fa pensa?

No sap que soch lo seu fill?

Car = No correrá cap perill

se salvarà!

(mes energia.)

Se salvarà!

(cambi.)

Altra cosa.

Pep = Encara mes!

Govilos...

Car =

Hem d'arribar al fi.

Escolti

Pep =

(ap.)

Que m' voldrà di!

Car =

Debem parlar del Ignès.

Pep =

D'ella?

Car =

Si. En temps de ventura

teniam al pensament

projectat un casament.....

Quia -ls jorns iorn d' amargura.

Pep = Yo. ....

Car = L' casament. ... Impossible.

Pep = (foch.)

Sap que desgarra dos cors

y de duas vidas d'amors

fai una existencia terrible?

Impossible! vosté ha dit

Car = Impossible?

Pep = Yo vull sabé!

(Pausa)

Que tem? no ven que l'men pit

l'ha deixat tant llacerat

que no pot ser mes doló!

Car = Sempre hi ha un doló pitjor.

Pep = Carlos!

Car = No signi porfiot.

Pep = Pau li

Car = Impossible

Pep = Mes perquè?

Car = Pepet: no l'espanta

lo aspecte que té ma cara?

Es perquè tancea l'cor ara

horrible amargura... Santa!

que dona a la cara meua

aquest aspecte espantós...

Vegi si fora horrosos

que la llansés a la oera.

Pep = Fassin donchs: Estich, resolt!

Car = No ho vulgui

Pep = Si

Car = No Pepet.

Pep = Lo fill y l'aymant ho vol

Car = Jo que evitarme aixó creya---

Pep = Parli....

Car = ; Ven lo meu jermó

(senyalant lo retrato.)

Lo sen pare l'heu matá!

Pep = (Guaitant espantat.)

Deu del cel: Perique m'ho deya?

(Deixantse caure en una

cadira prop la taula.)

Car = L' Ignés no pot ser nullé

may del fill....

Pep = No parli mes.

y ella?

Car = D'aixó no soy res

y l' motiu no li diré;

mes si que deu oblidarlo

y no sigui renovat
amor que ha de se apagar.

No tracti de renovarls!

See fugirá a mitja nit.

Li 'l vol veure, passi a dalt

Pep = Trista netlla de Nadal

(Cantant dalt.)

Car = y deu baixar tot seguit.

Pep = No comprench

Car = Dicens corre;

al poble examinará,

cuant desent tot ho veurá

dens un ánima al carré,

don avis y desseguida

mar en dins.

Pep = Bé faré aixó

(ap.)

Que hi fa que pateixi jo,

mentres ell solvi la vida

(se queda apoyat a la

varana de la taula.)

o c e n a 11^a

Dit é Ignés.

(Ignés surt del quarto:

Pepet estarà apoyat sense

veure a ningú. Carlos

en la taula també sense

veure. Ignés baixant

(sense veure a Pepet.)

Ignés = Peig desconsol y tristesa....

Ha volgut parlar a en Pepet-

y quin misteri es aquest

que com plom sobre tots pesa?

Si, si l'vuy preguntà,

que no m'hasin supri mes.

Pare.

Car = Et tu.... Escoltara Ignés.

(ap.)

Diguemli: o ha de acabar.

(alt.)

Ab en Pepet, mes no pensis.

Ignés = Pare... que... no pensis mes ab ell.

Així... ha dit?

Car: ~~formal~~ L' amor aquell

es precis que del cor l'ensio.

Ay: Jo somio!... de seguir!

Car: No... recorda't que t'he dit

Ell no potsé't ten marit,

may, que es indigne de tu.

(Furt Carlos.)

Escena 12^a

Ignès - Pepet.

Pepet = (ap.)

Mes encara! Encara mes!

Ay = En Pepet m' haurí enganyat?

del meu amor i ha mort?

No, no es possible! no ho es!

See que estimovome m'ha ofert.

See! si tant l'estimo

(Veyentlo.)

Pepet!

Pep = Joanès... Oh, no, no.

Jg = Pepet... Deu meu! Era cert!

(se i va Pepet.)

©
© i c e n a 1 3 3

Jg Joanès.

(si acosta a la finestra des-
pues de un moment de pausa)

Los polsos de m' saltan!

Aqui tot m' sufega!

(obra la finestra.)

Seré! Nit hermosa! ...

Lo goig per tot regna
y fints los cantos s' ouen
de dolra alegria ...

y aqui dins jo sento
lo cor plé de pena!

No veig las gavinas
d' u dolench ferestech

lliscar per las onas

que braman furientas;

ni en mitj del desordre

de fera tempesta

del cel al abisme

lo llamp disatea:

Seri - bar onadas

lliscan per la arena

ab tendre murmuris

mil perlas hi deixan...

També l'ompliria

de llòigrimas nevades.

S

ocena 104^a

Ignés - Pepet.

Pep = (ap.)
Encara aquí...! Sols faltava
de fel aquesta glopada!

J = (ap.)
Sento al cor la sanck glosada...
perquè la ditxa ni zohaba?

Pep = Ignés?

J = Pepet

(- Pausa)

Potsé b ulls
los té clavats ôi la terra
perque 'l mirarmel aterris?
O es que busca los despues
de un amor... que ja ha passat?

Pep = Per Deu! Per Deu!... Hi hoi torment
que 'l pensament no compren

Y que d'ell fugí y esglayat
Fui...

(Dignitat y tristesa.)

Vostè, lo temps passa
de dols somnia y de ventura...

Han vingut jorns de amargura
y aquell temps no tornarà.

(Boch.)

Perquè, cruel, de l'meu cor
com juguina ha fet bussins!
di res sentia aquí dins

per que oi ni m' fingia amor?

(sentiment.)

Tranquils los jorns, ab dols pler,
era ma existencia hermosa,
y ditxosa, tant ditxosa

com aquí baix de n' pot ser.

(Indignació.)

Perquè lo pau ho turbot

de que gosabo lo cor meu

y arrancantlo ab dolor greu

me l'ha llansat destrusat.

Pep = (Explosió.)

Agnes! Agnes! 7' aim!

Ag = (Anhel.)

Acaba

Pep = (ap.)

Pare! Pare!

Ag = (Desenganyada.)

No puch mes.

Non dormit fasi! Non somni es!

Y ara també somniaber!

Lo despertá que es terrible.

Pep = (ap.)

Es questió de vida ó mort

pe'l pare! Sofreix lo cor!

Y quin sofrí tant horrible!

No hi ha pena com lo meu.

Lo presència m'annonada!

OR! Fugim!

(vol sortir.)

Yg = (ap.)

Ni una mirada!

(Veyent á Barcelona que don

un pas en vant.)

OR!

Pep = Ignés! ... Per sempre adén!

(vol sortir.)

(ap.)

No puch! No puch! y la sort
 vol que perdi la esperansa --
 Jorns d' amor! Jorns de bonansa!
 que es amarch vostre recort!

(Veyentla.)

Encara aqui.

(Anant en vers ella ab
 afany.)

Non dormit es.

(Ab amietat y amor.)

Que?

(bambi.)

Separans es forsió

per sempre

(ap.)

75
y que es horrorós
aquet sempre...
3g = (rech.)

Doncas... , res!

Vesten dich i que vob gosarte

presenciant lo meu neguit?

Brens que si amor he sentit

jamay no podre olvidar-te?

Volias veure l meu pló?

als ulls "llàgrimas no hi hoi?

contabas veurem plorà?

(Fin)

Si rich - Vens? No ploro, no.

Es ~~no~~ riuere que l cor parteix

cuant munta del pit als llabis,

y que llenso als teus agravis...

Ay: y que ab pló s' converteix

(se deixa caure a la cadira

y apoya l' cap a la taula

arrencant un gran plor.

Pepet fora de si ab foeh.)

Pep: ^T aim, amor del amor meu

obls estel del mari ament

que sempre l' seu pensament

fitxaba en lo recort teu.

Al ferse oi la mar la nau

la proa al nou mar posada

veya jo ta imatge amada

de l' onca en lo color blau;

enavant ab la quilla topaba

en mil perlas de desfeya

y ton nom odorat veya

que la lluna platejava;
y en mitj de la fosca nit
perdut en la immensitat,
creia que la soletat
turbava un dolssim crit
donant per la que jo ayamaba
crit de amor y recordansa
que dol consol y esperansa
al pit del mari portaba.

Si aixó no es amor, Ignés,
jo no sé lo que es amor.
Si no t'estima el meu cor
en la terra el amor: que es?

Deliro! És que la ilussió
ha fet de mi el seu juguet.

Deliro! ... Digas? ... Pepeto!

Per = Ignès! no deliras, no
 t' estimo — Ze —

(ap.)

Desgraciat

destrozzo mes lo cor deu.

Yg = M' estimas?

Per = (Brit y fuig.)

Per sempre, adeu!

Adeu! Per la eternitat!

(se n' va correno.)

⓪

⓪ cena 15^a

Ignès després Manuel.

7
Ei, que has compt, mareta me
va les llanses

que aquest vall se lligaban de

amargura

y a lo infinit volan de Deu

als brassos

vens los jorns deus fi, jorns de

ventura

Perque mareta meva aban-

donada

a la filla has deixat aqui a la

terra

si no te per consol una mi-

rada

avuy, que horrible, la pena l'

terra
eterna

(Cubrintse la cara ab las
mans. Manuel haurá
sortit a la segona
cuarteta.)

Ma = (Bonmogut.)

Agnes!

Ag = Ori!

Ma = Agnes! vuna filla
meva

Lo ve et ingrata! Del cel la
mare m~~ista~~

à la que es cor del cor, sanch de
sanch seva

y aqui 'l pobre velleit per tu
delira.

Pare dos cops te soch, y on tu jo

ed de amor al ^m mirro;

lo teu plor, en mon pit la plor

degot ^{hi} trota;

y jo rich, cuant tu rius, y ab tu

suspiro

cuant la pena suspiro al teu cor

roba.

He vist jo del fill meu doba

rialleta,

cuant era nin, y al nin joyós

bressaba;

y en la terra, terra després, l'avi

Agneseta

des immensos amors hi consentaba

En veus al mon y espara ta

mirada

100 falaguers colors, doba es-

peransa...

Qui ta pau ha turbat, pau ben-

haurada

99 = sento en mon cor un fret de la

surzoransa.

Estimansa a en Pepet; mon

amor era

l'amor primer que al cor de

amor esclata

y veya ma esperansa falague-

ra

z olejada de nubs d'or z pla-

ta

May mes! ab fosa ven que a-

qui resona

lo pare ha dit: may mes ell

repetia

esqueirar lo meu cor que sols

plor dona

Ben passat! jorns d'amor! jorns
d'alegrias!

May mes han dit! may mes!

Es imposible!

(se sent lo toch de la

misa.)

Lo may es la esperansa anonada

y un porvenir de foscor, tant

horrible

que ab esglay d'ell s'aparta

la mirada

Docena 16^a

Dit y Carlos.

=

Ca = L' hora o' acosta. La senyal
ja estaré esperant la barca.

Ma = (Senyalantli a Ignés.)

No la veus?

Car = Que tens Ignés

Ign = Que he perdut ja la esperansa

Car = (Concentrat.)

Encara així! Encara mes!

Ma = Carlos... Ella també ho paga;

has lloccerat b sen cor

y tu la fas desgraciada

Car = Vinga filla. Que volia

(acompanya oi la Ignès oi la
fonta de la dreta.)

que podia fer yo? Parlia

Ma = És que à n' ella jo l'estimo

mes que tu; mes que tu encara

perque ella es la meua meta,

perque dos cops li s'ó pare

y ella té lo cor ferit

y aquesta ferida sagna.

Sufrint ella, jo pateixo....

Y si moria....

Car = No! callia.

Ma = Blavors duas tombas venurias....

la meua també.

Car = No' espanta.

Mes digni o com vol trobi

remey a tanta desgracia?

Com es possible que sigui

ella, ab son fill enllasada.

Sanxh de victima y butxi!...

Mar = Lo ygnés se mor; tu la matas

per estima, es lo primer amor....

Bue sociá del vellet ara?

Car = No! no!

Ma = Ella res no sap

no destrueixis sa ignorancia,

y encara que ab ell se casi

no li sociá revelada

may aquesta trista nova.

Escena 17^a

= Anton

Dits y Andrea.

=

Car = Lo' hora es arribada?

An = L' he dentida, mes no se
di del porke surto jo ora.

Ma = Bom!

An = Escoltim. Liganis breuas
molt breuas nostres paraulas.

Comprench lo que passa aqui
lo dolor que l' cor desgarrar
del fill meu, per qui deliro.

Contestim. la ma posada
dobre l' cor. Té culpa l' fill
de las faltas del seu pare?

Car = No.

Ant = Donchs es just que l' castigui
y que ni salbi a mi, l' culpable?
Ay que ni ~~no~~ importa la vida

Si a n' ell li deixo penada:

plena de tristos recort

y destruida la esperansa

Si jo a sa felicitat

en lo mon soch un obstacle,

denuncim, sobre si n' ell

besaré la mà que m' mata

Car = Ven que la sanch de vosté

per las deras venas passa

y que la sanch de la víctima

es la d' Ignés; y ni demana!

Ant = Es pel meu fill! Del meu fill!

Es que sento 't torment ara

del pare quant veu la ditxa

del fill veu anonadada

Car =

(Toch horribla)

Perque al fer mató a l'Andreu
no pensava ob altre pare?

(Reconcentrat)

Formont, per torment, pateixi...!

Mes... son mes las deus llàgrimes

(Per Mameu.)

Ma = Lo pare ja ha perdonat.

Fas a la Ignés desgraciada

Car = (Bridant)

Ignés, vina. Li direi.

Mira a aquest home la cara.

si l'Andreu feu fusellá;

z després que tot ho sapia

casat direi ab lo seu fill;

si tu vols ja pots casarte.

Ma = No.

An =

No.

Ma =

Carlos! Carlos! calla.

O

O, cema 18^a

Oit é Ignés

Ag =

Que n̄ cridaban?

Ma =

No era res.

Car =

Faré la senya a la barca.

Ant =

Inutil; d'aquí no n̄ moch

ja poden veni a buscar-me.

Ag =

Bom!

Car =

Que no malgasti el temps!

Ma : Carlos

Ant = Forni la esperança
al cor del meu pobre fill

Ma = (Per Agnès.)
Carlos no li veus la cara?
Que no miras com dufreix?
Que la matas! que la matas!

©
© 1 c e n a 19^a

© Dit y Pepet.

Pep = No hi ha ningú pel carré

Ant = (a Carlos baix.)

Li demana pe'l fill seu

la dritxa un pare

Bar = (senyalant lo retrato.)

L' Andreu,

Ma = Que fan?

An = Jo no sortiré

Bar = (a Anton.)

Sorti

An = (a Carlos.)

Ja sab lo que he dit.

Se' com estima l' meu fill!

(Zrucan tres cops donats

a la porta del carrer.)

Ag = (Espantada.)

Zrucan!

Ref = Serà un nou perill!

Pugia a dalt correns.

(Zoch de campana a
missa.)

Ma = Lo sant só de la campana
diu que nasqué l fill de Deu
sagrat hom, que ab dolsa ven
perdó a lo cor teu demana.

Pep = Deu piados una mirada
temo que ja serà tant,
la tropa al poble ha tornat,
la casa està rodejada.

Ma = (la finestra)
Dria per qui la fugida
oh, per Deu, m'afligeix,

(a Carlos.)

¿ l teu cor no s'entermeix?

Oh, Carlos! tornams la vida!

(Estremant la mà a
 Ygnès.)
 Pep = Jo' estimo, Ygnès tinch valor
 (al seu pare.)

La tristesa que ha notat
 les paraules que he llançat
 no eran fillas del amor.

Si ja no estimo a la Ygnès
 ni ella tampoch m' estimava -
 si un altre home ella adorava
 y ab ella no penso mes.

La nineta a qui amo jo,
 per mi en lo mon suspira
 per ella mon cor delira
 per ella sento pena.

Fou d'istiu la turlonada

l'amor que m'heuyam 'b dos;
la turbonada q'ha fos

ja es passada, ja es passada

(Manuel mira a Ignés,

l'empeny perque s'acosti

a Anton.)

Sorti donchs prompte d'aquí

que ja no volem casar-nos;

hem convingut separar-nos

ni l'estimo ni ella a mi.

Ag = Y es veritat si aquell amor

era cosa que m'pesaba

y rompre 'b llasos buscaba

que lligaban lo meu cor

Ara he trobat la ocasió

de trencá aquesta cadena

J'ob goig la trenco, no ob pena
(Trucan dins)

(op.)

Debre cop; Tenyo! Tenyo!

Ma = Y aixó sí n' a tu no t' commou?

La ven de Deu jona allí

t' parla ton pare aquí.

Carlos! Carlos! ja ni hi ha prou

Car = Siquen ditxós. . . Anem

(Agafa las mans de Pepet
é Ignés. Borra a la
finestra y don lo xicle
del oliva que es con-
testat. Zorna tot ràpid
ansietat.)

La barca ja estoi atracada

perillosa es lo baixida.

Mes de por. Lo salvarem.

Ma = Que Deu vos condueca fill

Bar = A Fransa jo l portaré.

Quant lo crit repetiré

Elluca estarà de perill

Ma = (Dupte.)

Mes . . . .

Bar = Si, prou per l' Andreu

Ant = Si acàs ab l' Andreu pensem

Bar = Serà que juntu salvarèm

per ell nostres prechs ó Deu.

Los instants son ben contats

y no perdem ni un instant

(Tira la escala. Baixa

primé Anton y despues

Carlos per la finestra.)

(Ansietat)

Ma = Non obisme estan baixant.

Li lo corda! —

(Se sent lo crit del
oliva.)

Son salvats!

Y y Pep = Salvats!

Ma = Li lo corda lleusa

(La lleusa per la finestra

Tornan a picar.)

Pep = D'obri de ch' encarregar-me

tampoch podria amagar-me

y que digni l' fill ningú pensa.

Pep =

Es cena i l'tima

Manuel - Agnis - Despres Pepet y
Juanet.

Ag = He somiat?

Ma = Ag fou pesot,
lo somni que tu has tingut
i enpre en Pepet t'ha volgut
(Entre Pepet y Juanet.)

Ina = Es salvat; no temis res
Quant anabam canis aball
hem trobat lo sen caball
reventat. Quant venhen qui es
lo del gese perseguit

manan que al poble tornem

que unas casas registrem,

y aqui ningú hi ha ocudit.

Que no quedem després t'ordena

y tornem tots allotjats:

al carré ha vist molts soldats

y se vista li ha dat pena;

buscant l' allotjament

molt cansats tots. Tant se val

siga la nit de Nadal

alegre i prou sentiment.

Vaig dalt que no m' puch tenir

Ma = Juanet.

(i estrenyan la mà

Manuel y Pepet.)

Pep = Gracias

022592900V